

ANNOTATIE

Bijstandfraude.

mr. J.H.J. Verbaan

Annotatie bij Hoge Raad, 02-10-2018, ECLI:NL:HR:2018:1821 (SR-2018-0360)

De verdediging klaagt namens de verdachte, ten aanzien van wie bijstandfraude is bewezenverklaard, over het oordeel van het hof dat het hoger beroep te laat is ingesteld. Het hof heeft ten aanzien van de niet-ontvankelijkverklaring overwogen dat verdachte in eerste aanleg bij verstek is veroordeeld, terwijl het hof het ervoor houdt dat de inleidende dagvaarding haar niet in persoon is uitgereikt. Voorts zijn er geen aanwijzingen dat de verdachte anderszins vooraf van de dag van de terechtzitting in eerste aanleg op de hoogte was. Gelet op het bepaalde in artikel 408 lid 2 Sv moest het hoger beroep tegen het bestreden vonnis derhalve worden ingesteld binnen veertien dagen nadat zich een omstandigheid had voorgedaan waaruit bekendheid met het vonnis voortvloeide.

Het hof leidt uit de rapportage van de reclassering van 12 augustus 2014 af dat de verdachte in of rond juli 2014 telefonisch contact heeft gehad met een reclasseringsmedewerker over de uitvoering van een werkstraf van 240 uur, uit te voeren bij de Kringloop Gouda. Blijkens dit schrijven gaat het om het vonnis van 22 augustus 2013. De verdachte heeft tijdens het telefoongesprek te kennen gegeven dat zij niet zeker wist of zij zou reageren op de oproepen van de reclassering omdat zij de rest van haar leven anders wel in België zou blijven om zo een straf te ontlopen. Door de raadsman is ter terechtzitting in hoger beroep nog aangevoerd dat tijdens het telefoongesprek in juli 2014 niet is gesproken over het vonnis van 22 augustus 2013 en dat de verdachte alleen wist van een openstaande werkstraf van 30 uren. Het hof acht dit gelet op de rapportage van de reclassering niet aannemelijk. Daarbij neemt het hof in aanmerking dat, blijkens de justitiële documentatie van de verdachte, de werkstraf van 30 uur die de verdachte kennelijk bedoelt, bijna twaalf jaar daarvoor, bij vonnis van 19 augustus 2002, is opgelegd en daarvan ook niet blijkt uit de rapportage van de reclassering van 12 augustus

2014. Gelet op het voorgaande is het hof van oordeel dat de verdachte in of rond juli 2014 over zodanige gegevens beschikte dat er sprake is van een omstandigheid waaruit voortvloeit dat zij bekend was met het vonnis van 22 augustus 2013. Nu namens de verdachte pas op 6 april 2016 hoger beroep is ingesteld, heeft zij dat niet tijdig gedaan en zal het hof de verdachte niet-ontvankelijk verklaren in het hoger beroep.

De Hoge Raad overweegt, na het aanhalen van de rapportage van de reclassering van 12 augustus 2014 dat ingevolge artikel 408 lid 2 Sv de verdachte binnen veertien dagen nadat zich een omstandigheid voordoet waaruit voortvloeit dat de einduitspraak hem bekend is, hoger beroep moet instellen tegen het vonnis. De Hoge Raad overweegt dat het hof blijkens zijn overwegingen – in reactie op het betoog van de raadsman dat, kort gezegd, de verdachte alleen wist van een openstaande werkstraf van 30 uren en niet van de bij het vonnis van de politierechter opgelegde werkstraf van 240 uren – op basis van de rapportage van de reclassering heeft vastgesteld dat de verdachte in of rond juli 2014 telefonisch contact heeft gehad met een reclasseringsmedewerker over de uitvoering van de in de onderhavige strafzaak aan de verdachte opgelegde werkstraf van 240 uren. Het hof heeft daarbij mede in aanmerking genomen dat, blijkens de justitiële documentatie van de verdachte, de werkstraf van 30 uren die de verdediging kennelijk bedoelt, bijna twaalf jaar daarvoor, bij vonnis van 19 augustus 2002, is opgelegd en daarvan ook niet blijkt uit de rapportage van de reclassering van 12 augustus 2014. De Hoge Raad overweegt dat het hof op basis daarvan heeft geoordeeld dat zich een omstandigheid heeft voorgedaan waaruit voortvloeit dat de einduitspraak van de politierechter de verdachte in of rond juli 2014 bekend was en dat de verdachte niet-ontvankelijk is in haar op 6 april 2016 ingestelde hoger beroep. De Hoge Raad oordeelt dat dat oordeel geen blijk geeft van een onjuiste rechtsopvatting en niet onbegrijpelijk is.